

Sergiusz Prokofiew | Piotruś i wilk op. 67

Niezwykle popularna bajka symfoniczna skomponowana z myślą o dzieciach

Ta niezwykle popularna bajka symfoniczna została skomponowana w 1936 roku z myślą o dzieciach. Pierwsze wykonanie odbyło się w tym samym roku w Filharmonii Moskiewskiej i podobało się nie tylko najmłodszym słuchaczom. Także dorośli odnaleźli w lirycznej i pełnej humoru muzyce [Prokofiewa](#) coś dla siebie.

Kanwą utworu jest bajka ludowa, opowiadana przez narratora i ilustrowana muzycznie. Sławi dzielnego chłopca, który przechytrzył wilka. Piotruś wychodzi z zagrody na łąkę, za nim z drzewa sfruwa Ptaszek, do stawu bieży Kaczuszka, budzi się leniwy Kot. Kiedy Ptaszek droczy się z Kaczuszką, Kot dybie na Ptaszka. Piotruś godzi zwierzęta, tymczasem pojawia się Dziadek i przestrzega chłopca przed Wilkiem. Ten pojawia się i dopada Kaczuszkę. Pomysłowy Piotruś bierze linę i wchodzi na drzewo. Prosi Ptaszka o pomoc, i kiedy zwabiony przez niego Wilk zbliża się do drzewa, Piotruś puszcza w jego stronę łąko. Miotającego się Wilka obezwładniają wracający z lasu Myśliwi i odprowadzają do ogrodu zoologicznego.

Każdą z postaci symbolizuje w utworze inny instrument: Ptaszka – [flet](#), Kaczuszkę – [obój](#), Kota – [klarnet](#), Wilka – [rog](#), Piotrusia – kwartet smyczkowy, Myśliwych – [talerze](#) i [duży bęben](#). Prokofiew postawił sobie pedagogiczny cel przedstawienia najmłodszym możliwości orkiestry symfonicznej oraz brzmienia poszczególnych instrumentów. Muzyka obfituje w konwencjonalne efekty ilustracyjne, takie jak fletowy świergot Ptaszka, perkusyjne strzały Myśliwych, nosowe, obojowe kwakanie Kaczuszki.

Ujęta w trzy części opowieść splata charakterystyczne motywy w zwartą formę. W pierwszej części mamy ekspozycję bohaterów oraz ich muzycznych tematów. W drugiej części tematy zazębiają się na kształt przetworzenia, łącząc się z tematami Wilka i Myśliwych. W części trzeciej tematy powracają w swych pierwotnych postaciach – niczym w repryzie. Temat Piotrusia przewija się w kompozycji jak refren, przedstawiany w rozmaitych wariantach.

Krótko przed powstaniem *Piotrusia i wilka* Prokofiew podjął decyzję o przeniesieniu się na stałe do Związku Radzieckiego, akurat w czasie najgorszego stalinowskiego terroru. Niewinną bajkę symfoniczną skomponował w ciągu zaledwie kilkunastu dni, w przerwie od pisania [pieśni](#) masowych i [kantaty](#) na dwudziestolecie rewolucji październikowej. Ten z pozoru błahy utwór przebił jednak sławą „poważną” twórczość Prokofiewa i króluje do dziś na estradach, wychowując kolejne pokolenia melomanów. Należy też do najczęściej opracowywanych utworów muzyki klasycznej – istnieje w wersji baletowej i licznych wersjach filmowych.

Monika Pasiecznik

Il. Piotruś i Wilk, autor nieznany, [Wikimedia Commons](#), PD